

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7Csp/157/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716215673
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5716215673.17

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: L. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. V. XXX, XXX XX V. proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s. r. o., so sídlom Košice - mestská časť Staré Mesto, Bočná 10, IČO: 36 863 017, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, o ochrane práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Súd zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením súdu č. k. 7Csp/157/2016-242 zo dňa 11.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/238/2018-341 zo dňa 16.10.2018 v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu 23.12.2016 sa žalobca voči žalovanému domáhal:

- určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2010 uzavretej medzi ním a žalovaným,
- určenia, že úver zo dňa 19.10.2010, ktorý poskytol žalovaný je bezúročný a bez poplatkov,
- určenia, že žalovaným použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k),
- určenia, že právne úkony záložného veriteľa žalovaného smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/XX D. XXX/XX sú neplatné.

Ďalej sa žalobca domáhal, aby žalovaný na príkaz súdu vymazal žalobcu zo zoznamu dlžníkov a odstránil negatívny rating, aby si žalobca mohol zobrať iný úver, ako aj náhrady trov konania. Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 19.10.2010 ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s prílohou Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s., pričom záväzok dlžníka z predmetnej zmluvy bol zabezpečený záložným právom zriadeným v prospech žalovaného na zabezpečenie pohľadávky podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/XX D. XXX/XXX a Mandátnej zmluvy zo dňa 19.10.2010 pre nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie V., N. V., N. R., ako parcely registra „C“, parcelné číslo XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m², parc. č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², vo vlastníctve žalobcu.

Žalobca uvádzal, že žalovaný ako banka mu neposkytovala ústretovosť v jeho náročnej situácii, keď prišiel o prácu. Narodila sa mu dcéra Q. XX.X.XXXX, manželka ostala na materskej dovolenke, ktorá trvá až do dnešného dňa pre nepriaznivý zdravotný stav, ako aj zdravotný stav maloletej Q.. Bol jediným živiteľom rodiny s minimálnou mzdou a nebol schopný zaplatiť splátku s tým, že sa akurát dočkal

oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, v ktorom ho banka vyzvala k zaplateniu celého dlhu, ktorý ak neuhradí do 15 dní, pristúpi banka k vymáhaniu niektorým zo spôsobov ustanovených platnými právnymi predpismi, teda uplatnením záložného práva na jeho jediné obydlie. Do 11. mesiaca 2016 žalobca uvádza, že má uhradené všetky splátky, dokonca má predplatené o sumu 4 691,60 Eur, t. z. ďalších 13 mesiacov. Poukázal na to, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Právne úkony dodávateľa boli v rozpore so zákonom a priečia sa dobrým mravom. Zmluvný vzťah sa dostal neudržateľného stavu, pretože došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva je formulárová, typová a predtlačená a žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť, musel zmluvu podpísať v celku jedným podpisom. V zmluve bola dohodnutá splátka jednou sumou vo výške 595,04 Eura, pričom splátka nebola rozdelená na istinu a úrok a tak ide o úver bez úroku a bez poplatkov. Splácanie úveru bolo dohodnuté do 20.9.2040. Dodávateľ- banka dňa 7.12.2016 zaslala žalobcovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, čím použila nekalú praktiku a neprijateľnú podmienku. Občiansky zákonník ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku a preto ide o neplatný právny úkon, z ktorého nemôžu plynúť platné právne účinky. Dodávateľ- banka v tomto konaní ako žalovaný predložil úverové podmienky a sadzobník v nesúlade a v rozpore so zákonom. Žalovaný neskúmal bonitu žalobcu, ani sa ho nespýtal na situáciu v rodine, čím zanedbal svoju povinnosť odbornej starostlivosti § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa, čo je považované za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona zakázaná. Žalovaný poskytol úver bez ohľadu na to, či si overil, či bude žalobca schopný ho splácať alebo nie. Množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a systém sankcií sú nastavené tak, že v prípade omeškania so splácaním je žalobca v nevýhodnom postavení, ako slabšia zmluvná strana, čo zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a v jeho neprospech, čo zákonodarca označil za neprijateľné (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Taktiež žiada súd, aby tieto podmienky súd vyhlásil za neprijateľné podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý platil v čase, keď tieto skutočnosti nastali. Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky, najmä si však na jej základe žalovaný uplatňoval zaplatenie toho, čo nemožno vnímať inak, ako úzeru. Podľa ustálenej súdnej praxe je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, ak si dodávateľ banka, teda žalovaný účtuje poplatok za poskytnutie úveru, žiada neprimerane vysoký úrok a neuvádza RPMN. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky. A pri takomto veľkom počte hrubo nemorálnych zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Banka vyžaduje podpisom od spotrebiteľa súhlas so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách poskytujúcich dlžníkovi, avšak dlžník jej nedáva súhlas so spracovávaním a poskytovaním osobných údajov tretím osobám. Žalobca je presvedčený, že banka konala v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov. Žalobca počas splácania úveru zistil, že prebieha organizovaný ekonomický podvod, na ktorom sa podieľa žalovaný, aj Slovenská republika, čo je schopný matematicky dokázať. A preto je požadovanie splatenia dlžnej čiastky aj s úrokmi matematicky nemožné. Žalovaný úmyselne nastavil podmienky úveru tak, aby žalobca nemohol získať iný úver a to tým, že žalobcu zapísal na zoznam dlžníkov a udelil mu negatívny rating. Zároveň žalobca podáva aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je dôvodný z toho dôvodu, že sa možno domnievať, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. Vzhľadom na to, že žalovaný môže zo dňa na deň vyvolať proces dražby, pri hrubom nemorálnom a neprimeranom výkone záložného práva a teda reálna hrozba je, že žalobca príde o strechu nad hlavou, žiada súd o neodkladné opatrenie, ktorým by dočasne usporiadal pomery tak, že poskytne ochranu ohrozeným ústavným právam žalobcu a zakáže neprimeraný výkon práva žalovanému.

2. Súd uznesením č. k. 7Csp/157/2016-51 zo dňa 10.1.2017 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.12.2016 zamietol.

3. Podaním doručeným súdu 8.2.2017 (č. I. 64) sa k veci vyjadroval žalovaný. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že žalobca prednáša zmätočné, roztrieštené a nezriedka konfliktné tvrdenia, takže vôbec nie je zrejmé, čo je skutkovým základom žaloby. Uvedené núti žalovaného, aby v rozpore so zásadami sporového procesu nahrádzal procesnú aktivitu žalobcu, domýšľal si zásadné aspekty predmetu sporu a bránil sa naraz proti viacerým nekompatibilným žalobným návrhom miesto jasného a nezameniteľného skutkového zákazu a z neho uplatňovaného nároku. Tento prístup musí žalovaný odmietnuť ako rozporný s postulátmi rovnosti zbraní a spravodlivého procesu ako sú zaručené Ústavou SR a dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca predložil vyjadrenie žalovaného

zo dňa 14.10.2016, z ktorého je zrejmé, že jeho omeškanie trvalo k uvedenému dňu už 817 dní. Od 14.10.2015 žalobca nezaplatil na preukázateľne poskytnutý a čerpaný splátkový úver vonkoncom nič. Bol to žalobca, ktorý sa spolu s ďalšími osobami obrátil na banku žalovaného s predmetom podnikateľskej činnosti, v ktorej je okrem iného poskytované úverov, so žiadosťou o poskytnutie úveru. Potom, ako žiadateľ prejaví záujem (požiada o poskytnutie úveru), posúdi banka s odbornou starostlivosťou, či je s daným subjektom ochotná vstúpiť do úverového vzťahu, t. j. či mu úver bude poskytnutý a za akých podmienok. Výsledkom uvedeného posúdenia je návrh poskytnutia úveru za presne špecifikovaných zmluvných podmienok, zohľadňujúc všetky relevantné okolnosti (napr. požadovanú výšku úveru, navrhovanú splatnosť, účelové určenie/bezüčelovosť úveru atď.). Takýto návrh bol žalobcovi ponúknutý a tento ho bez výhrad prijal. Nie je známe, že by prijal návrh s výhradami, resp. požadoval vykonanie akýchkoľvek zmien. Žalobca dodatočne spochybňuje náležitosti právneho úkonu, voči ktorému v čase jeho vzniku nijako nenamietal. Voči nemu je vedených viacero exekučných konaní pre neplnenie povinnosti voči rôznym tretím osobám. Žaloba neobsahuje žiadne tvrdenia, ktoré by boli relevantné vo vzťahu k príslušnému žalobnému návrhu, t. j. k určaniu úplnej neplatnosti uzavretej zmluvy o splátkovom úvere. Žalobca netvrdí, ani nepreukazuje žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala, hoci len hypoteticky, záver zodpovedajúci požadovanému určaniu úplnej neplatnosti zmluvy. V príslušnej zmluve, ktorá bola uzavretá v zmysle ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, sú jednoznačne obsiahnuté všetky podstatné náležitosti daného zmluvného typu a akejkolvek ďalšie dojednania sú vedľajšími alebo nahodilými (nepodstatnými), pričom podstatné náležitosti žalobca nijako nespochybňuje, nemôže za žiadnych okolností obstať jeho žalobný návrh smerujúci k určaniu neplatnosti uzavretej zmluvy ako celku. Ak by aj ktoréhoľvek vedľajšie dojednanie - hypoteticky, trpelo vadou s následkom neplatnosti v zmysle ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, by nanajvýš mohlo ísť o neplatnosť čiastočnú, bez negatívneho dopadu na platnosť právneho úkonu ako celku.

Voči žalobnému návrhu, ktorým sa žalobca domáha určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere je bezúročný a bez poplatkov, namieta žalovaný absenciu akejkoľvek právnej opory pre príslušný návrh. Z ustanovenia časti I. bod 1 napadnutej zmluvy o splátkovom úvere jednoznačne vyplýva, že účelom poskytnutého úveru bolo práve nadobudnutie nehnuteľnosti, ako aj že výška poskytnutého úveru 130 tis. Eur a doba jeho splatnosti 20.9.2040 značne presahovali zákonom stanovené hranice pre aplikáciu právnej úpravy spotrebiteľských úverov. Z týchto dôvodov je teda vylúčené, aby sa na zmluvu o splátkovom úvere vzťahovali požiadavky zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), resp. aby ich údajné nesplnenie malo za následok bezúročnosť alebo bezpoplatkovosť úveru.

Žalobcom spochybňovaná zmluvná úprava o práve banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úverovej pohľadávky z dôvodu omeškania s jej splácaním, zodpovedá zákonnej úprave inštitútu straty výhody splátok, ako je obsiahnutá v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Predmetnú zmluvnú podmienku nie je pojmovo možné posudzovať ako nekalú, nakoľko odráža normatívnu reguláciu v Občianskom zákonníku, ktorá je z povahy veci vyvážená a prijateľná. Civilný súd nie je oprávnený hodnotiť zákonné ustanovenie z hľadiska jeho spotrebiteľskej prijateľnosti, ani z takého prieskumu vyvodzovať právne závery k zodpovedajúcej zmluvnej úprave. Žalobcom uvádzané ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka nie je vonkoncom aplikovateľné na príslušnú spochybnenú zmluvnú podmienku. Ako neprijateľnú podmienku by bolo možné kvalifikovať iba ustanovenie, ktoré by od spotrebiteľa požadovalo, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Dojednanie o práve vyhlásiť predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky však nezakladá žiaden osobitný sankčný záväzok spotrebiteľa. Jeho záväzok na vrátenie sumy poskytnutého úveru a zaplatenie dohodnutých úrokov nemá sankčnú povahu, ale je iba vyjadrením atribútov návratnosti a odplatnosti poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré sú charakteristickými definičnými znakmi právneho vzťahu zo zmluvy o úvere.

Voči žalobnému návrhu na určenie, že právne úkony záložného veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/XX D. XXX/XX sú neplatné, žalovaný namieta jednak zo žaloby nemožno jednoznačne identifikovať, ktoré právne úkony sú spochybnené a pre takýto určovací návrh neexistuje vonkoncom žiadna právna úprava. Žalobca neuviedol žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by, čo i len hypoteticky pripúšťala záver o neplatnosti úkonov, ktoré boli vykonané na základe uzavretej Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19.10.2010. Žalovaný musí dedukovať z nejednoznačných žalobných náznakov, že žalobca opiera svoj žalobný návrh o všeobecne formulovanú pochybnosť o prípustnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, tá sa však zakladá iba na domnienkach žalobcu dávno vyvrátených najvyššími súdnymi autoritami zaznávajúc pri tom fakt

vlastného protiprávneho správania (porušenie povinnosti splácať úver), nebyť ktorého, nebol by ani potrebný výkon záložného práva. Výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby nie je ničím iným než zákonom dovoleným v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, dokonca kogentne preferovaným spôsobom výkonu záložného práva. V dôsledku toho a vychádzajúc z vnútroštátneho práva je potrebné vyvodiť, že spotrebiteľ má najmenej 30 dní po doručení všetkých relevantných oznámení na to, aby dražbu napadol ex ante a tri mesiace ex post po vykonaní príklepu (alebo aj neskôr, ak dôjde k neplatnosti dražby súvisiac so spáchaním trestného činu). Za týchto okolností vyplýva, že sporové konanie nespôsobuje, že by účinný výkon strán spotrebiteľa bol nadmerne sťažený. Je však nepopierateľné, že § 21 zákona o dobrovoľných dražbách poskytuje spotrebiteľom opravný prostriedok proti dražbe. Je pravda, že tento opravný prostriedok vyžaduje, aby spotrebiteľ konal. Ustanovenia smernice 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé mimosúdny výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu. Podľa názoru žalovaného neexistuje žiadna pochybnosť o ústavnej ani komunitárnej konformite zákona č. 527/2002 Z. z. ako zákona o dobrovoľných dražbách. Čo sa týka žalobného návrhu, ktorým žiadal žalobca, aby žalovaný na príkaz súdu vymazal žalobcu zo zoznamu dlžníkov a odstránil negatívny rating, aby si žalobca mohol zobrať iný úver, žalovaný namieta jednak nedostatočnú identifikáciu zoznamu dlžníkov, ktorého sa návrh týka (napr. nie je možné posúdiť, či ide o zoznam prevádzkovaný žalovaným, a či je návrh vôbec materiálne vykonateľný), jednak absenciu akejkoľvek pasívnej vecnej legitímácie. Žaloba zlyháva v uvedení tvrdení akejkoľvek skutočnosti, z ktorej by vyplývalo, že žalovaný je nositeľom právnej povinnosti vykonať požadovaný výmaz zo zoznamu dlžníkov, alebo akokoľvek upraviť údaje v ňom evidované. Inými slovami, žalobca neuvádza žiaden zákonný, zmluvný ani iný právny dôvod, ktorý by dal vznik takej našej povinnosti. So zreteľom na právnu úpravu prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalovaný popiera všetky skutkové a iné tvrdenia žalobcu. Žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Podaním doručeným súdu 5.4.2017 (č. I. 122 spisu) sa žalobca vyjadroval k vyjadreniu žalovaného. Čo sa týka nových skutočností, ktoré uviedol, tvrdil, že jeho žaloba je vhodne účinná a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu s tým, že na veci má naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. Vo veci ochrane spotrebiteľa teda súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť, či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky. Podľa žalobcu zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadovaných v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a zároveň s uvedených údajov nie je zrejmé, akú časť zo splátky predstavuje úrok a akú časť predstavuje istina, vzhľadom k čomu možno skonštatovať, že v zmluve skutočnosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. k) absentujú. Odplata podľa zmluvy je neprimeraná, pretože podstatne prevyšuje odplatu ustanovenú v §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Spracovateľský poplatok, poplatok za správu úveru po dobu platnosti zmluvy o úvere, poplatok za upomienku sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nakoľko sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálne stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa, čo zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Oboznámenia sa s VOP, úverovými podmienkami, Obchodným zákonníkom prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho (nedopovedané). Predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto je neprijateľná.

5. Podaním doručeným súdu dňa 9.5.2017 (č. I. 145 spisu) sa žalovaný vyjadroval k vyjadreniu žalobcu, neuviedol v ňom žiadne nové skutkové tvrdenia, zotrval na doterajších skutkových tvrdeniach s tým, že podľa jeho názoru žaloba neobsahuje žiadne tvrdenia, ktoré by boli relevantné vo vzťahu k žalobnému návrhu na určenie úplnej neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere.

6. Podaním doručeným súdu 29.5.2017 (č. I. 151 spisu) žalobca podal ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj návrh na pristúpenie alebo rozšírenie žaloby o žalovaného 2) spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. IČO: 45 684 618. O predmetnom návrhu rozhodoval súd uznesením č. k.

7Csp/157/2016-167, návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a nepripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpila spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. ako žalovaný v rade 2). Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.8.2017.

7. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 3.8.2017 (č. I. 180 spisu), na ktorom žalobcu zastupovala splnomocnená zástupkyňa, ktorá uviedla podstatnú zmenu skutočnosti s tým, že táto nebola uvedená ani obsiahnutá v podanom návrhu a uvedené konštatoval žalovaný, ktorý uviedol, že nebol podaný návrh na zmenu žaloby a uvádzané skutočnosti nie sú predmetom sporu, preto sa k nim nebude vyjadrovať. Z tohto dôvodu súd na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 14.9.2017 (č. I. 184 spisu) vyhlásil uznesenie, ktorým nepripustil zmenu návrhu, ktorý vznesla splnomocnená zástupkyňa 3.8.2017, nakoľko je to podstatná zmena skutočností tvrdených v žalobe, nakoľko by podklady by nemohli byť o zmene žaloby.

8. Podaním doručeným súdu 20.11.2017 (č. I. 209) podal žalobca ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, spočívajúci v povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby, vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu zapísaných na liste vlastníctva č. XXX katastrálneho územia V., N. V., N. R.. Súd uznesením č. k. 7Csp/157/2016-242 nariadil neodkladné opatrenie s tým, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX okres R., N. V., Q. Ú.O. V. a to k rodinnému domu s. č. XXX postavenému na parc. č. XXX/XX k parcele KN-C, parc. č. XXX/XX, ostatné plochy o výmere XXX m² a k parcele KN-C, parc. č. XXX/XX zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXX m² do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vo zvyšku návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd návrh zamietol. Toto uznesenie v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho z dôvodu podania odvolania žalovaného proti tomuto uzneseniu č. k. 11Co/238/2018-341 nadobudlo právoplatnosť 12.11.2018.

9. Následne súd vo veci konal a vytyčoval termíny pojednávania. Tieto však boli odročené pre prekážky na strane žalobcu, a to z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti. Posledné pojednávanie súd vykonal vo veci dňa 12.8.2020 za prítomnosti strán sporu a vo veci aj rozhodol.

10. Súd mal v konaní preukázané na základe listín, ktoré do konania doložil žalobca spolu so žalobou, že bola uzatvorená medzi žalovaným ako bankou a žalobcom ako jedným z dlžníkov Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX / ďalej len „ Úverová zmluva“/ (č. I. 14). Táto zmluva bola uzavretá aj s ďalšími dlžníkmi a to J. Q., R. H. v pozícii dlžníkov. Jej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností, kde výška úveru bola dohodnutá 130 tis. Eur, druh úveru bol uvedený úver na bývanie, účelom úveru bola kúpa domu a lehota na zdokladovanie účelu bola 6 mesiacov od poskytnutia úveru. Bol dohodnutý spôsob poskytnutia úveru jednorazovo, spracovateľský poplatok vo výške 999,- Eur, uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 3,49 Eur, výška splátky a splatnosť od prvého čerpania do 31.10.2010 vo výške 256,52 Eur mesačne a k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 20.11.2010 vo výške 595,04 Eura mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom). Počet splátok 359 od 20.11.2010, konečná splatnosť úveru 20.9.2040. Lehota na poskytnutie úveru bola do 31.10.2010

11. Ďalej mal súd preukázané, že v súvislosti s predmetnou Úverovou zmluvou a resp. predmetná Úverová zmluva bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnou zmluvou (č. I. 17 spisu), ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným a medzi D. R. D. D. D., ako záložcami 1) a 2). Predmetom tejto zmluvy bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa, na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetom mandátnej zmluvy bolo udelenie povereným záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. V Časti I bod 3. Bolo jasne definované, čo sa považuje za zabezpečovanú pohľadávku záložného veriteľa. Ako záloh boli uvedené nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX vedenom správou Q. R., zo dňa 6.8.2010 a to pozemok registra „C“ parc. č. XXX/XX o výmere XXX m², ostatné plochy, parc. č. XXX/XX o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvorcia, stavby s. č. XXX na parcele registra „C“ parc. č. XXX/XX ako rodinný dom.

12. Súd mal ďalej z LV č. XXX, ktorý bol pripojený zo strany súdu a vyhotovený 10.1.2017 (č. I. 49 spisu), preukázané, že vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktorými bola zabezpečená pohľadávka, sa stal

žalobca a to na základe kúpnej zmluvy evidovanej pod L., vklad bol zo dňa 18.11.2010. Rovnako mal preukázané z predmetného výpisu z listu vlastníctva, že vklad záložného práva v prospech Slovenskej sporiteľne a.s. na základe predmetnej záložnej zmluvy bol zapísaný na liste vlastníctva. Išlo o vklad zo dňa 16.11.2010 pod L..

13. Súd mal ďalej preukázané z listinných dôkazov, ktoré doložil do konania žalobca spolu s podanou žalobou, že listom zo dňa 30.6.2016 (č. I. 24 spisu) mu banka oznámila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 14.3.2016 vo výške 17 875,23 Eura s tým, že mal túto dlžnú sumu uhradiť do 15 dní od doručenia výzvy a ak neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a pristúpiť k realizácii výkonu záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku banky. Na predmetné oznámenie alebo výzvu reagoval žalobca listom zo dňa 11.9.2016 (č. I. 25 spisu) s otázkou, ako vznikol predmetný zostatok s tým, že žiadal o informáciu ako vznikol tento ten nedoplatok. K predmetnej žiadosti sa vyjadrovala banka, teda žalovaný listom zo dňa 14.10.2016 a zároveň súd mal preukázané, že listom zo dňa 7.12.2016 žalovaný oznámil žalobcovi, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) v produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. a týmto listom mu banka oznámila, teda žalovaný, že vyhlásila ku dňu 7.12.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy (č. I. 32 spisu).

14. Zároveň žalobca s podanou žalobou do konania doložila aj list, ktorý adresoval žalovanému, v ktorom nesúhlasil s dobrovoľnou dražbou a vyzval žalovaného na upustenie od protizákonného konania (č. I. 33 spisu). Žalobca do konania doložil aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin z 10.2.2015, v ktorom bolo konštatované, že dcéra žalobcu má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, vyžadujúci osobitnú starostlivosť od 30.1.2015.

15. Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 19.10.2010 spotrebiteľským úverom nie sú:

- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, alebo výstavba nehnuteľnosti,
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. iným veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka, alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom v rámci svojej podnikateľskej činnosti s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 24 zákona č. 129/2010 Z. z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo o pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, a ktoré sú poskytované inými veriteľmi, spotrebiteľom, sa ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

16. Novelizáciou účinnou od 01.01.2018 bol do § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. doplnený odsek 4., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Z ustanovenia časti I bod 1. Úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že účelom poskytnutého úveru bolo nadobudnutie nehnuteľnosti, ako aj výška poskytnutého úveru 130 tis. Eur a doba jeho splatnosti. Z týchto dôvodov je preto vylúčené, aby sa na predmetnú zmluvu o splátkovom úvere vzťahovali požiadavky zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko podľa citovaného ustanovenia § 1 ods. 3 písm. b), c) a d) predmetný úver, ktorý bol poskytnutý okrem iného aj žalobcovi, nie je spotrebiteľským úverom. Ide však svojim charakterom o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Určenie neplatnosti zmluvy je určením právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Osobitným právnym predpisom, ktorý umožňuje domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zák. č. 129/2010 Z. z., tento však nie je aplikovateľný na predmetnú Úverovú zmluvu, nakoľko úver, ktorý bol na jej základe poskytnutý, nie je spotrebiteľským úverom, tak, ako to vyžadujú ustanovenia § 1 zák. č. 129/2010 Z. z.. Z tohto dôvodu podanie žaloby o určení neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2010 nie je prípustné, nakoľko ide o žalobu na určenie právnej skutočnosti a takáto žaloba musí vyplývať z osobitného predpisu. Je potrebné uviesť, že Úverová zmluva, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným a teda ďalšími dvoma dlžníkmi v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, kde podstatnými náležitosťami predmetnej zmluvy o úvere sú záväzok veriteľa poskytnúť na žiadosť dlžníka finančné prostriedky, určenie výšky finančných prostriedkov, ktoré majú byť poskytnuté, záväzok dlžníka, poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť z nich úroky. Podľa názoru súdu predmetné podstatné náležitosti táto zmluva obsahuje a sú jasne a zrozumiteľne vyjadrené v ustanovení časti I. bod .1 napadnutej zmluvy o splátkovom úvere. V predmetnej zmluve sú obsiahnuté všetky podstatné náležitosti, je pravdou, že ide o podľa Občianskeho zákonníka, ktorý bol platný v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné konštatovať, že predmetná zmluva o úvere je charakterom spotrebiteľskou zmluvou, avšak čo sa týka neprijateľných podmienok, ktoré napadá žalobca, ide o vedľajšie, teda nepodstatné náležitosti daného zmluvného typu s tým, že hypoteticky pre úplnosť uvádza, že by mohlo ísť o nanajvýš o neplatnosť čiastočnú podľa § 41 Občianskeho zákonníka bez negatívneho dopadu na platnosť právneho úkonu ako celku. Uvedené súd uvádza len pre úplnosť. Ak by ktorákoľvek z napadnutých zmlúv obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, nemalo by to za následok úplnú neplatnosť zmluvy.

21. Aj žalobný návrh, ktorým sa žalobca domáha určenia, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov je neprípustný, nakoľko ide o určenie právnych skutočností, pokiaľ to vyplýva z osobitného zákona, ktorým je zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý však na úver, ktorý bol poskytnutý z predmetnej Úverovej zmluvy, nie je možné ho použiť. Je vylúčené, aby sa na predmetnú zmluvu o splátkovom úvere vzťahovali požiadavky zák. č. 129/2010 Z. z., konkrétne § 11, ktorý hovorí o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade nesplnenia niektorých podmienok. Tento návrh je neprípustný, nakoľko podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

22. Čo sa týka žalobného návrhu, ktorým sa domáha určenia, že dojednanie o práve žalovaného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 19.10.2010 predstavuje neprímeranú sankciu spojenú s nesplnením záväzku a teda neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na ustanovenie čl. 1 ods. 2 Smernice 93/13/EHS, podľa ktorej boli zmluvné podmienky, ktoré odrážajú kogentné ale aj dispozitívne ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov nepodliehajú spotrebiteľskému prieskumu. Uvedené sa zakladá na predpoklade, že vnútroštátny zákonodarca prijíma iba také právne normy, ktoré sú dostatočne vyvážené a nespočívajú na zneužitie hospodárskej prevahy podnikateľov a plne zodpovedá výkladovému pravidlu v bode 13 odôvodnenia predmetnej smernice. Zmluvné podmienky, ktoré zodpovedajú platnému právu sú vylúčené zo súdnej kontroly prijateľnosti, t. z. že žalobcom spochybňovaná úprava práve žalovaného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úverovej pohľadávky z dôvodu omeškania z jej splácaním a zodpovedá zákonnej úprave inštitútu straty výhody splátok tak, ako je obsiahnutá v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bol dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti

najbližšie nasledujúcej splátky. Túto zmluvnú podmienku nie je možné posudzovať ako nekalú, nakoľko odráža normatívnu reguláciu v Občianskom zákonníku, ktorá je z povahy veci vyvážená a prijateľná. Predčasná splatnosť je reakciou na protiprávne správanie dlžníka (omeškanie) a vedie k vzniku rovnocenného záväzku na vrátenie úveru o zaplatenie dohodnutého príslušenstva. Žalobcom uvádzané ustanovenie v § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka nie je možné aplikovať na túto spochybnenú zmluvnú podmienku. Ako neprijateľnú podmienku by bolo možné kvalifikovať iba ustanovenie, ktoré by od spotrebiteľa požadovalo, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Dojednanie o práve vyhlásiť predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky nezakladá žiaden osobitný sankčný záväzok spotrebiteľa. Jeho záväzok na vrátenie sumy poskytnutého úveru a zaplatenie dohodnutých úrokov nemá sankčnú povahu, ale je iba vyjadrením atribútov návratnosti a odplatenosti poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré sú charakteristickými znakmi právneho vzťahu so zmluvy o úvere. Súd považoval aj tento určovací petít za nedôvodný.

23. Čo sa týka žalobného návrhu, ktorým sa domáhal žalobca určenia, že právne úkony záložného veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/XX D. XXX/XX sú neplatné, súd uvádza, že pre takýto určovací návrh neexistuje žiadna právna opora. Stotožňuje sa v celom rozsahu zdôvodnením, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe a v ktorej je obsiahnuté v ods. 2 odôvodnenia tohto rozsudku. Pre úplnosť súd ešte uvádza, že žalobca, čo sa týka predmetného návrhu, neuviedol žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by pripúšťala záver o neplatnosti úkonov, ktoré boli vykonané na základe uzavretej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19.10.2010, čiže nesplnil si povinnosť k tvrdeniam vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam, ktoré by odôvodňovali jeho žalobný návrh, kde súd poukazuje na ustanovenie § 150 Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje skutkové tvrdenia ako prostriedok procesného útoku, resp. procesnej obrany a táto úprava zakotvuje povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu.

24. Ďalej sa žalobca domáhal uloženia povinnosti pre žalovaného ako banky vymazať žalobcu zo zoznamu dlžníkov a odstrániť negatívny rating, aby si žalobca mohol zobrať iný úver. Podľa názoru súdu predmetný výrok je nevykonateľný, t. z. že žalobca aj napriek tomu, že bolo mu zaslané vyjadrenie k veci, nešpecifikoval, resp. neidentifikoval, o aký zoznam dlžníkov má ísť, kto tento zoznam dlžníkov vedie, kto vpisuje tieto údaje. V danom smere tento výrok nie je materiálne vykonateľný a nebola ani preukázaná pasívna vecná legitímácia žalovaného, čo sa týka tohto petitu žaloby žalobcu.

25. Pre úplnosť súd uvádza, že samotná žaloba, ako aj podania žalobcu v predmetnej veci nie sú prejavom jeho autentickej skutočnej procesnej vôle, ale iba určitými plagiátmi tvrdení z úplne iného konania. Zo žaloby je zrejmé, či už označením žalovaného 1), ponechaním niektorých skutkových tvrdení, ktoré nesúvisia s daným konaním, že žalobca žalobu nepísal, nebola vyjadrením jeho vôle, je zmätočná a neobsahuje žiadne tvrdenia, ktoré by boli relevantné vo vzťahu k žalobnému návrhu.

26. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

27. Žalobca sa domáhal vyslovenia neprijateľných podmienok Úverovej zmluvy, je tu potrebné konštatovať, že spotrebiteľ sa môže domáhať vyslovenia neprijateľnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy za neplatnú, prípadne tak môže súd urobiť i bez návrhu vtedy, ak sa však v podanej žalobe domáhal zároveň ochrany svojich individuálnych spotrebiteľských práv, resp. žalobou sa dodávateľ domáha od spotrebiteľa plnením na základe neplatných neprijateľných zmluvných podmienok, čo podľa názoru okresného súdu vyplýva zo slovných spojení uvedených v ustanovení § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Individuálny spotrebiteľ nemôže mať naliehavý právny záujem výlučne na určení neplatnosti, neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve bez toho, aby sa zároveň domáhal ochrany svojich individuálnych spotrebiteľských práv. Vybavením takejto žaloby individuálneho spotrebiteľa by sa naplno nevyriešil stav neistoty jeho právneho postavenia, ohrozenie jeho práva by tým nebolo odstránené a rozhodnutie o určovacej žalobe by zvyčajne neznamenal úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Takáto určovacia žaloba by neslúžila potrebám praktického života a spornosť medzi spotrebiteľom a dodávateľom by sa neodstránila. Z týchto dôvodov súd nemal dôvod podrobiť kontrole Úverovú zmluvu vo vzťahu k žalobcovi tvrdenej neprijateľnosti niektorých zmluvných podmienok v nej obsiahnutých.

28. Podľa § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) neodkladné opatrenie, nariadené po začatí konania vo veci samej, súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta, alebo zamietá, alebo konaním vo veci samej zastavuje.

29. V súlade s citovaným ustanovením § 335 ods. 1 CSP súd v rozsudku zrušil nariadené neodkladné opatrenia, nakoľko žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalovaný mal plný úspech vo veci, ale náhradu trov konania si neuplatnil, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.